

Lotteri- og stiftelsestilsynet
Postboks 800
6805 FØRDE

Deres ref

Vår ref
25/600-

Dato
23. mai 2025

Om pengespilloven § 2 og kunstlotterier

Departementet har mottatt flere henvendelser om hvor vidt kunstlotterier avholdt av kunstforeninger er omfattet av virkeområdet til pengespilloven § 2. Under følger en redegjørelse for departementets forståelse av saken.

Bestemmelsen i pengespilloven § 2 definerer pengespill som aktivitet der «*deltakerne mot en innsats kan vinne en premie av økonomisk verdi, og resultatet er helt eller delvis tilfeldig.*» Alle tre vilkår – innsats, premie og tilfeldighet - må være oppfylt for at aktiviteten skal regnes som et pengespill og reguleres av pengespilloven. Aktivitet som ikke regnes som pengespill kan fritt avholdes.

Med kunstlotteri menes her en aktivitet organisert av en kunstforening, der medlemmer som har betalt medlemsavgift i kunstforeningen kan vinne kunstverk.

Dersom kunstforeningen tildeler et kunstverk av økonomisk verdi basert på en tilfeldig trekning, er det liten tvil om at det både foreligger en «*premie*» og at utfallet er «*helt eller delvis tilfeldig*» i pengespillovens forstand.

Spørsmålet er derfor om medlemskapet i en kunstforening i denne sammenhengen kan regnes som en «*innsats*» etter pengespilloven § 2.

Rent språklig tilsier «*innsats*» at noe oppgis eller risikeres. Forarbeidene til pengespilloven definerer innsats som «*det spilleren må betale for å kjøpe en vinningsjanse*», jf. Prop. 220 L (2020–2021) punkt 5.6.2 s. 35.

Departementet har fått opplyst at mange kunstforeninger tilbyr sine medlemmer kunstfaglig formidling utover kunstlotterier. Eksempler på dette er galleribesøk, møte med kunstnere, nyhetsbrev og annet. I slike tilfeller fremstår medlemsavgiften som betaling for et kunst- og kulturtilbud, snarere enn som en innsats i pengespillovens forstand. Dersom det samlede medlemstilbudet står i et rimelig forhold til medlemsavgiften, vil det etter departementets vurdering ikke være naturlig å anse medlemsavgiften i kunstforeningen som en «innsats» i pengespillovens forstand.

Om en kunstforenings medlemstilbud står i et rimelig forhold til medlemsavgiften må bero på en konkret og skjønnsmessig helhetsvurdering. Det må blant annet ses hen til omfanget og kvaliteten i aktivitetstilbudet. Det er ikke avgjørende hvordan medlemsavgiften disponeres av kunstforeningen.

Departementet legger etter dette til grunn at kunstlotteri arrangert av kunstforeninger som tilbyr medlemmene kunstfaglig formidling, der kunstlotteriet inngår som én av flere medlemsfordeler, og der medlemsavgiften står i et rimelig forhold til det samlede tilbudet, ikke omfattes av pengespillovens virkeområde.

Der kunstforeningen ikke har annen aktivitet enn kunstlotteri, og medlemsavgiften i praksis fremstår som en billett til lotteriet, vil medlemsavgiften få karakter av innsats. Kunstlotteriet vil da omfattes av regelverket for pengespill, dersom det gjennomføres som en tilfeldig trekning av kunstverk med økonomisk verdi.

Dersom utdelingen av kunstverk i stedet skjer uten innslag av tilfeldighet – for eksempel basert på resultatet av en quiz eller en idrettskonkurranse – vil aktiviteten ikke anses som pengespill. Forarbeidene til pengespilloven gir en nærmere redegjørelse for hvordan vilkåret om tilfeldighet skal forstås, se vedlagt utskrift av Prop. 220 L (2020–2021) punkt 5.2.3 om tolkningspraksis av tilfeldighetsvilkåret under lotteriloven, og som er videreført i pengespilloven, jf. punkt 5.6.3.

Med hilsen

Øyvind Christensen (e.f.)
avdelingsdirektør

Kine Irgens
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer